

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201122
Dátum vydania rozhodnutia: 08.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201122.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: ERS Holding, spol. s. r.o., Šamorínska 10, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby, Námestie slobody 6, P.O.Box 100, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Dúbravská cesta 9, Bratislava, právne zastúpený: Soukeník - Štrpka, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12670/2016/B624-SV/24809/Hod zo dňa 18. apríla 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/138/16-224 zo dňa 07. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom kasačného konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12670/2016/B624-SV/24809/Hod zo dňa 18. apríla 2016 a rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) číslo: OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 07.12.2015. Prvostupňový správny orgán rozhodol o vyvlastnení - trvalom odňatí vlastníckeho práva k pozemkom parc. C.-R. Č.. XXXXX/XX, ostatné plochy o výmere 729 m² a parcela C.-R. Č.. XXXXX/XX, ostatné plochy o výmere 200 m², katastrálne územie P., zapísaných na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor vo výlučnom vlastníctve žalobcu v prospech vyvlastňovateľa Národná diaľničná spoločnosť, a. s. Uvedené rozhodnutie vydal podľa § 108 ods. 2 písm. f) a § 114 ods. 1 zák. č. 50/1967 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v spojení s § 17a stavebného zákona a § 8 ods. 1 zák. č. 129/1996 Z.z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre

motorové vozidlá v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 129/1996 Z.z.“). Žalobca proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 12670/2016/B624-SV/24809/Hod zo dňa 18.04.2016 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 a § 168 SSP tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vyvlastňovacie konanie a následné rozhodnutie o vyvlastnení musí byť v súlade nielen s ústavou, ale musí rešpektovať aj podmienky obsiahnuté v stavebnom zákone, v zákone o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic, ako aj v zákone č. 129/1996 Z. z., ktoré sú aplikovateľné na danú vec.

3. Námietku žalobcu, týkajúcu sa nespĺnenia základnej podmienky na podanie návrhu na vyvlastnenie, t.j. preukázania bezvýslednosti pokusu o dohodu, považoval krajský súd za nedôvodnú, pretože z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ vyvlastnenia pred podaním návrhu na vyvlastnenie zaslal žalobcovi pokus o dosiahnutie dohody v zmysle § 112 ods. 4 stavebného zákona (výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 05.08.2015). Vzhľadom k tomu, že žalobca výzvu neakceptoval a k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy v priebehu celého vyvlastňovacieho konania nedošlo, krajský súd súhlasil so žalovaným, že v danej veci boli splnené podmienky na postup podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona.

4. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia existencie verejného záujmu, krajský súd, s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 19/09 uviedol, že skúmanie existencie verejného záujmu na vyvlastnení náleží správne orgánu, ktorý je povinný svoj záver náležite odôvodniť. V danom prípade je obsahom napadnutých rozhodnutí správna úvaha týkajúca sa zisťovania i preukázania verejného záujmu na vyvlastnení. Krajský súd uviedol, že žalovaný správny orgán dôvodil verejný záujem nielen existenciou príslušného rozhodnutia o umiestnení stavby, ale poukázal i na skutočnosť, že účelom realizácie predmetnej stavby v navrhovanom úseku je v čo najväčšej možnej miere odstrániť kritický stav z hľadiska bezpečnosti, ochrany života, zdravia a majetku užívateľov cesty, ako aj prispieť z hľadiska technických parametrov cesty využívanej širokou verejnosťou a stavebnými úpravami zabezpečiť prehľadnosť na tomto úseku. Podľa názoru krajského súdu v konaní vznesené námietky žalobcu sú v napadnutých rozhodnutiach podrobne opísané a správne orgány sa v rozhodnutí s nimi zrozumiteľne a preskúmateľne vysporiadali.

5. Žalobnú námietku týkajúcu sa primeranosti náhrady za vyvlastňovaný pozemok považoval krajský súd za nedôvodnú. V súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia výšky náhrady za predmet vyvlastnenia krajský súd zdôraznil, že právne predpisy neumožňujú správne orgánu vo vyvlastňovacom konaní revidovať zákonnosť a správnosť znaleckého posudku, pričom navyše tento nebol žiadnym iným dôkazom v konaní spochybnený. Správny orgán preto mohol iba akceptovať závery znaleckého posudku a primeranú náhradu určiť na základe týchto záverov. Krajský súd zároveň poukázal na § 8 ods. 3 zák. č. 129/1996 Z.z., v zmysle ktorého správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom a s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd, čo aj správny orgán urobil, preto krajský súd považoval jeho postup za zákonný.

6. K námietke žalobcu, že mu nebolo oznámené začatie vyvlastňovacieho konania, a tým mu správne orgány obmedzili právo na spravodlivý proces, krajský súd uviedol, že táto žalobná námietka nekorešponduje s procesným stavom vyplývajúcim z administratívneho spisu správnych orgánov, podľa ktorého prvostupňový správny orgán oznámil začatie vyvlastňovacieho konania listom č. OÚ-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015 a stanovil ústne pojednávanie na deň 05.11.2015. Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania bolo žalobcovi doručené náhradným spôsobom - zásielka adresovaná žalobcovi bola vrátená z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote.

7. Na námietky žalobcu smerujúce voči územnému konaniu a územnému rozhodnutiu krajský súd neprihliadal z dôvodu, že uvedené rozhodnutie je právoplatné a zákon pre jeho súdnu revíziu pozná osobitný procesný postup. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobca uvedené námietky uplatnil aj vo vyvlastňovacom konaní, v rámci vyvlastňovacieho konania sa správny orgán nimi takisto nemusel

zaoberať, keďže spadajú výlučne do územného konania. Krajský súd tak dospel k záveru, že žalovaný aj prvostupňový správny orgán riadne zistili skutkový stav veci, vec správne právne posúdili, poskytli žalobcovi priestor na vyjadrenie vo veci a pri vyhodnotení zisteného skutkového stavu postupovali správne.

2.

8. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote rozsiahlu kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie; prípadne zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o vyvlastnení a vec mu vráti na ďalšie konanie a aby žalobcovi priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania.

9. Žalobca sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že správne orgány riadne zistili skutkový stav veci, vec správne právne posúdili, poskytli žalobcovi priestor na vyjadrenie vo veci a pri vyhodnotení zisteného skutkového stavu postupovali správne. Podľa žalobcu krajský súd sa náležite nezaoberal so žalobnými námietkami žalobcu, t. j. so skutočnosťami a argumentmi, ktoré žalobca výslovne uvádzal priamo v podanej žalobe resp. na ktoré bližšie aj poukázal v rámci vyjadrenia pred súdom na pojednávaní konanom dňa 07.06.2017.

10. Podľa názoru žalobcu krajský súd, pri vyslovení záveru, že v danej veci boli splnené podmienky na postup podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože dostatočne nepreskúmal žalobcom predložené dôkazy a skutočnosti a žiadanými relevantnými skutočnosťami nepreukázal nemožnosť dosiahnuť dohodu s navrhovateľom vyvlastnenia ako zákonnú podmienku vyvlastnenia. Podľa žalobcu krajský súd v odôvodnení rozsudku zavádzajúco a nepravdivo uviedol, že žalobca výzvu Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., na uzatvorenie kúpnej zmluvy neakceptoval, pričom predovšetkým z dôvodu existencie záložného práva na vyvlastňovaných pozemkoch nemohol návrh kúpnej zmluvy akceptovať. Žalobca výzvu Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., síce neakceptoval, ale na ňu reagoval vyjadreniami zo dňa 14.08.2015 a 28.09.2015, pretože mal záujem dohodnúť sa s navrhovateľom vyvlastnenia, vyzýval Národnú diaľničnú spoločnosť, a. s. na osobné stretnutie za účelom dosiahnutia vzájomnej dohody a nájdenia spravodlivého a zmierlivého vysporiadania vzájomných vzťahov.

11. Žalobca ďalej poukázal na žalobnú námietku, že žalované správne orgány neskúmali, nepreukázali a nezodpovedali existenciu verejného záujmu ako základného predpokladu pre uskutočnenie vyvlastňovacieho konania a vydanie rozhodnutia o vyvlastnení. Záver krajského súdu, že z odôvodnení napadnutých správnych rozhodnutí jednoznačne vyplýva, na základe čoho žalovaný dospel k právnomu záveru, že existencia verejného záujmu bola preukázaná, resp. že v danom prípade verejný záujem (výstavby rýchlostnej cesty R7) prevážil nad súkromnými záujmami žalobcu podľa názoru žalobcu nezodpovedá skutočnému stavu veci.

12. Žalobca uviedol, že dňa 31.08.2007 vydala Mestská časť Bratislava - Ružinov Rozhodnutie o umiestnení stavby č. 354 „Obchodno - servisné stredisko Malé Pálenisko" pod č. SÚ - 1236110/2007/Šin, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2007. Dňa 23.10.2014 vydal Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky Rozhodnutie o umiestnení stavby „Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz" pod č. OU- A-OVBP2-2014/75043/ZAD, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015 (ďalej len „Územné rozhodnutie R7").

13. Na základe uvedených skutočností mal žalobca za to, že v rámci neskoršieho správneho konania o umiestnení stavby R7, ktorého výsledkom bolo vydanie Územného rozhodnutia R7, boli porušené základné zásady správneho konania, a to: zásada zákonnosti a zásada materiálnej pravdy. Podľa žalobcu správny orgán vychádzal len z návrhu navrhovateľa vyvlastnenia a nebral do úvahy existenciu skôr vydaného právoplatného Územného rozhodnutia Malé Pálenisko ako aj prebiehajúce správne konania o

vydanie stavebného povolenia, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 4, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku.

14. Podľa názoru žalobcu krajský súd vôbec neprihliadol na závažný nedostatok Územného rozhodnutia R7 spôsobujúci jeho nezákonnosť a nezrozumiteľnosť spočívajúci v skutočnosti, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v konaní o umiestnení stavby R7 v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a nechránil oprávnené záujmy žalobcu.

15. Žalobca uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 07.06.2017 žiadal v súlade s § 191 ods. 3 písm. b) SSP zrušiť aj Územné rozhodnutie R7, nakoľko je duplicitným rozhodnutím s prv vydaným právoplatným Územným rozhodnutím Malé Pálenisko s podaným návrhom na stavebné povolenie v súlade s ustanovením stavebného zákona, avšak krajský súd sa predmetnou námietkou žalobcu vôbec nezaoberal. Žalobca zdôraznil, že podal na Krajskom súde v Bratislave žalobu (sp. zn. 1S/146/2016), ktorou sa domáha, aby prvostupňovému správne orgánu bola uložená povinnosť doručiť Územné rozhodnutie R7 žalobcovi alebo by predmetné územné rozhodnutie zrušil z dôvodu nezákonnosti v súlade s § 205 ods. 2 písm. a), c) a d) OSP.

16. Žalobca ďalej konštatoval, že krajský súd vôbec nezohľadnil skutočnosť, že ak prvostupňový správny orgán mal záujem zrušiť alebo nahradiť už prv vydané právoplatné Územné rozhodnutie Malé Pálenisko mal sa riadiť § 41 ods. 1 stavebného zákona, ktoré ustanovenie neobsahuje možnosť stavebného úradu nahradiť právoplatné územné rozhodnutie z vlastného podnetu alebo z podnetu tretej osoby.

17. Konštatovanie krajského súdu o tom, že mu neprislúchalo posudzovať zákonnosť Územného rozhodnutia R7 a že predmetné územné rozhodnutie žalobca nenapadol samostatnou žalobou v zákonnej lehote v zmysle § 181 ods. 1 SSP nemôže podľa žalobcu obstať, najmä z dôvodu, že Územné rozhodnutie R7 nikdy nebolo doručované žalobcovi, žalobca nebol účastníkom tohto územného konania, čím sa nerozhodovalo o jeho právach a preto nemohol žalobca podať samostatnú žalobu na preskúmanie územného rozhodnutia, resp. podať námietky v rámci územného konania. Opätovne poukázal na konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod spis. zn. 1S/146/2016. Žalobca namietal, že krajský súd nezaujal k tejto námietke žalobcu žiadne stanovisko, pričom mal povinnosť pred rozhodnutím v danej veci uvedenú skutočnosť prejudiciálne preskúmať.

18. Žalobca mal tiež za to, že nebolo zo strany krajského súdu ani zo strany konajúcich správnych orgánov náležité a riadne t. j. relevantnými skutočnosťami zdôvodnené prečo verejný záujem (výstavba rýchlostnej cesty R7) prevážil nad súkromnými záujmami žalobcu.

19. Žalobca poukázal na žalobnú námietku, že nebol v zmysle § 113 ods. 2 stavebného zákona zo strany prvostupňového správneho orgánu upovedomený o začatí vyvlastňovacieho konania, nakoľko mu nebolo riadne doručené Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania č. OU -BA - OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015. Mal za to, že v danom prípade tak krajský súd ako aj žalované správne orgány nesprávne právne aplikovali a vyhodnotili ustanovenia správneho poriadku upravujúce fikciu doručenia, a to § 24 ods. 2.

20. Žalobca ďalej uviedol, že v žalobe vzniesol námietku primeranosti náhrady za vyvlastňované pozemky a zároveň namietal aj nedostatočné odôvodnenie výšky náhrady za predmet vyvlastnenia. Tvrdenie krajského súdu, že znalecký posudok č. 176/2015 zo dňa 23.06.2015, na základe ktorého správny orgán určil náhradu za vyvlastňovaný pozemok nebol žalobcom žiadnym iným dôkazom v konaní spochybnený, sa podľa žalobcu nezakladá na pravde. Primeranú náhradu za vyvlastňované pozemky správny orgán určil na základe znaleckého posudku vyhotoveného na objednávku Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., v ktorom všeobecná hodnota pozemkov vo vlastníctve žalobcu bola určená v sume 83,15 € za 1m². Pretože žalobca nesúhlasil s obsahom predmetného znaleckého posudku v listoch zo dňa 14.08.2015 a 28.09.2015, adresovaných Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. namietal určenú všeobecnú hodnotu nehnuteľností, navrhovateľ vyvlastnenia však na výzvu žalobcu nereagoval. Žalobca

na preukázanie svojich tvrdení ohľadne podhodnotenia všeobecnej hodnoty pozemkov v jeho vlastníctve predložil krajskému súdu znalecký posudok č. 48/2015 zo dňa 28.09.2015, v ktorom znalec Ing. U. určil hodnotu pozemkov nachádzajúcich sa vo vzdialenosti 500 m od vyvlastňovaných pozemkov v sume 181,54 € za 1 m². O skutočnosti ako sa pohybujú ceny pozemkov v danej lokalite žalobca predložil krajskému súdu v rámci žaloby aj na pojednávaní dňa 07.06.2017 dôkazy a znalecký posudok č. 48/2015, krajský súd sa nimi vôbec nezaoberal, resp. ich úplne prehliadol.

21. Žalobca uviedol, že na pojednávaní dňa 07.06.2017 opätovne poukázal na skutočnosť, že nebol v priebehu vypracovania znaleckého posudku č. 176/2015 zo dňa 23.06.2015 oslovený zo strany zhotoviteľa (spoločnosti ÚEOS - Komercia, a. s.) ani zo strany NDS, a. s., k predloženiu podkladov týkajúcich sa pozemkov alebo k sprístupneniu samotných pozemkov, resp. žalobcovi nebol predmetný znalecký posudok nikdy predložený/sprístupnený a z tohto dôvodu žalobca nemal vedomosť o tom na základe akých skutočností bol znalecký posudok vypracovaný resp. aké kritériá (metódy) boli použité pri určovaní všeobecnej hodnoty pozemkov, ktorá sa zisťuje vždy analyzovaním miestneho trhu, všetkými tromi rovnocennými metódami, ktorými sú porovnávanie kúpnych cien, kapitalizácia čistých výnosov a náklady podľa cien stavebných prác. Avšak odôvodnenie a právne posúdenie uvedenej žalobnej námietky v rozsudku krajského súdu absentuje, t. j. krajský súd na uvedenú skutočnosť neprihliadol ani z časti.

22. K tvrdeniu krajského súdu, že správny orgán nemôže vo vyvlastňovacom konaní revidovať zákonnosť a správnosť znaleckého posudku, na základe ktorého má určiť primeranú náhradu za vyvlastňovaný pozemok žalobca, žalobca s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/65/2015 zo dňa 05.05.2015 uviedol, že nezbavuje správny orgán povinnosti skúmať, či návrh náhrady je zákonným, čiže či ide o primeranú náhradu za vyvlastnené pozemky. O to viac, že zo strany žalobcu (dotknutého vlastníka) boli vznesené vážne výhrady proti navrhutej náhrade (hoci podloženej znaleckými posudkami vyhodnotenými na zákazku navrhovateľa).

23. Žalobca mal za to, že krajský súd pri posudzovaní tejto žalobnej námietky vychádzal z nesprávneho právneho názoru konajúcich správnych orgánov a vôbec nezohľadnil žalobcom predložené dôkazy, pričom je zrejmé, že zistenie skutkového stavu konajúcimi správnyimi orgánmi bolo nepostačujúce pre posúdenie neprimeranosti náhrady za vyvlastňované pozemky, resp. odôvodnenia správnych rozhodnutí v časti výšky náhrady za predmet vyvlastnenia boli nedostatočné. Podľa názoru žalobcu v prípadoch využitia inštitútu vyvlastnenia, ktorý predstavuje najvýraznejší zásah do vlastníckeho práva garantovaného ústavou má byť rozhodnutie dostatočne presvedčivé, odôvodnené a má dávať odpoveď na všetky skutkovo relevantné otázky vrátane výšky poskytovanej náhrady za vyvlastňované pozemky, čo v uvedenom prípade nebolo splnené a následne ani krajským súdom nijak zohľadnené.

24. Žalobca taktiež uviedol, že v rámci vyjadrenia pred krajským súdom na pojednávaní konanom dňa 07.06.2017 namietal, že žalovaný počas konania o vyvlastnení nepreukázal všetky predpoklady pre platnosť vyvlastnenia, pretože vyvlastnenie v danom prípade nespĺňalo ani podmienku „v nevyhnutnej miere“. Žalobca poukázal a upriamil pozornosť krajského súdu na skutočnosť, že dňa 26.07.2017 došlo k spoločnému stretnutiu navrhovateľa vyvlastnenia so žalobcom, na ktorom sám projektant navrhol riešenie tak aby bol upravený projekt, ktorý nezasahuje do pozemkov žalobcu. S uvedenou námietkou sa podľa žalobcu krajský súd vôbec nevysporiadal.

25. V závere kasačnej sťažnosti žalobca skonštatoval, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nijako nevyplýva t. j. krajský súd žiadnymi relevantnými skutočnosťami nemal preukázané, že žalovaný počas konania o vyvlastnení preukázal všetky predpoklady pre platnosť vyvlastnenia. Podľa žalobcu krajský súd vychádzal z nesprávnych právnych názorov konajúcich správnych orgánov, vôbec sa nezapodieval žalobnými námietkami uvádzanými v žalobe resp. prezentovanými na pojednávaní dňa 07.06.2017, čím na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konaní ako aj pri rozhodovaní (skúmaní žalobných námietok) tak porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu žalovaný uviedol, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia.

27. Žalovaný považoval za správny záver krajského súdu, že ministerstvo v priebehu odvolacieho konania zistilo, že v danom prípade nebolo možné cieľ vyvlastnenia, ktorým je trvalé odňatie vlastníckeho práva k predmetným pozemkom nachádzajúcim sa vo vlastníctve žalobcu potrebných pre danú stavbu, dosiahnuť dohodou prípadne iným spôsobom.

28. Podľa žalovaného bolo preukázané, že pokus o dosiahnutie dohody so žalobcom bol uskutočnený na základe výzvy na uzatvorenie kúpnej zmluvy č. 10397/131627/30201/2015 zo dňa 05.08.2015 („R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz, katastrálne územie P. - výzva na odstránenie poznámky z listu vlastníctva - ponuka na uzatvorenie kúpnej zmluvy ") spolu s výzvou na odstránenie tarchy z listu vlastníctva č. 8657, bez ktorej nemôže dôjsť k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy s navrhovateľom vyvlastnenia. Pretože žalobca uvedenú výzvu neakceptoval a k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy v priebehu celého vyvlastňovacieho konania nedošlo, boli splnené podmienky na postup podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona.

29. K námietke žalobcu o údajnom nesprávnom právnom posúdení veci krajským súdom ohľadom preukázania verejného záujmu vo veci stavby „Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz, katastrálne územie P." žalovaný uviedol, že otázka verejného záujmu je predmetom dokazovania každého vyvlastňovacieho konania, je predmetom správnej úvahy každého správneho orgánu a zisťuje sa v priebehu konania na základe zvažovania najrôznejších partikulárnych záujmov. Žalovaný mal za to, že v danom prípade bol verejný záujem preukázaný právoplatným územným rozhodnutím, ktoré Okresný úrad Bratislava zohľadnil pri rozhodovaní o vyvlastnení, čím bol vo vyvlastňovacom konaní preukázaný súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania podľa § 110 ods. 2 stavebného zákona.

30. V súvislosti s námietkami žalobcu smerujúcimi do územného konania žalovaný uviedol, že tieto neboli predmetom vyvlastňovacieho konania, a preto sa nimi v rámci vyvlastňovacieho konania nezaoberal v súlade s § 113 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorého na námietky, ktoré mohol účastník konania uplatniť v územnom konaní sa vo vyvlastňovacom konaní neprihliada, ako aj z dôvodu, že ide o námietky, ktoré spadajú výlučne do územného konania.

31. K námietke žalobcu týkajúcej sa porušenia základných zásad správneho konania podľa § 3 ods. 1, 2 a 4 správneho poriadku, a to zásady zákonnosti, zásady súčinnosti a zásady materiálnej pravdy žalovaný uviedol, že vyvlastňovacie konanie bolo na základe predložených listinných dôkazov voči žalobcovi ako účastníkovi konania transparentné, mohol obhajovať svoje práva a záujmy, počas konania bol náležitým oboznámený s podkladmi pre rozhodnutie vo veci, mal možnosť sa k nim vyjadriť.

32. K námietke žalobcu o nedoručení oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadení ústneho pojednávania žalovaný uviedol, že Okresný úrad Bratislava na základe podaného návrhu navrhovateľa vyvlastnenia oznámil začatie vyvlastňovacieho konania listom č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015 a stanovil ústne pojednávanie na deň 05.11.2015. Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania bolo žalobcovi riadne doručované, pričom zásielka adresovaná žalobcovi bola vrátená z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote.

33. K námietke žalobcu týkajúcej sa posúdenia otázky neprimeranosti náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď náhradu za vyvlastnenie určil v súlade s § 111 ods. 2 stavebného zákona podľa znaleckého posudku. Pokiaľ žalobca nesúhlasil s takto stanovenou výškou náhrady, správny orgán v súlade s § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá v znení neskorších predpisov odkáže vyvlastneného na súd bez prerušenia konania. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/150/2009 zo dňa 18.05.2010

Okresný úrad Bratislava a ani žalovaný neboli oprávnení skúmať výšku sumy za vyvlastňovanú nehnuteľnosť uvedenú v znaleckom posudku ÚEOS -Komerčia, a.s., keďže zákonodarca pre výšku náhrady upravil špecifický druh „revízneho postupu“ - žalobu, kde pasívne legitimovaným by bol navrhovateľ vyvlastnenia Národná diaľničná spoločnosť, a. s., a ktorá musí byť podaná v jednoročnej prekluzívnej lehote. Žalovaný uviedol, že z predloženého spisového materiálu nevyplýva, že by sa žalobca obrátil s výškou náhrady, resp. s požiadavkou o vyššiu náhradu za vyvlastnený pozemok na súd.

34.Žalovaný ďalej uviedol, že v súlade s § 110 ods. 3 stavebného zákona bol v konkrétnom prípade nevyhnutný rozsah vyvlastnenia vyhodnotený jednak z hľadiska rozsahu záberu pozemku potrebného na uskutočnenie účelu, na ktorý sa vyvlastňuje, ako aj z hľadiska intenzity zásahu. V danom prípade bol preukázaný rozsah vyvlastnenia podľa podmienok geometrického plánu č. RZ 30/2014 vyhotoveného spoločnosťou GEO-KOD, s.r.o., čím je vyvlastnenie v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania

4.

35.Ďalší účastník konania - Národná diaľničná spoločnosť, a.s. sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu stotožnil s rozhodnutím krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť žalobcu zamietnuť. Podľa názoru ďalšieho účastníka sa krajský súd dostatočne a riadne vysporiadal s relevantnými námietkami žalobcu a vydal rozsudok, ktorý je vecne správny, riadne odôvodnený a vydaný v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

36.K namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci uviedol, že Národná diaľničná spoločnosť, a. s. zaslala žalobcovi dňa 06.08.2015 ponuku na uzavretie kúpnej zmluvy spolu s výzvou na odstránenie poznámky z listu vlastníctva. Nakoľko nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli v čase zaslania ponuky na uzavretie kúpnej zmluvy zaťažené ťarchou - poznámkou evidovanou v časti B listu vlastníctva č. XXXX, ktorá sa týkala výkonu záložného práva k vyvlastňovaným nehnuteľnostiam, Národná diaľničná spoločnosť, a. s. správne vyzvala žalobcu, aby zabezpečil odstránenie tejto poznámky z listu vlastníctva, pričom výslovne upozornila žalobcu, že až po odstránení tejto zákonnej prekážky, obmedzujúcej nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami, bude možné uzatvoriť príslušnú kúpnu zmluvu. Vyššie uvedená výzva a požiadavka Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. nebola žalobcom akceptovaná, keďže žalobca nepristúpil k zabezpečeniu odstránenia tejto poznámky, čím došlo k zmareniu možnosti uzavretia dohody medzi Národnou diaľničnou spoločnosťou, a. s., a žalobcom.

37.Ďalší účastník zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca prejavil rezolútny nesúhlas s kúpnu cenou uvedenou v kúpnej zmluve, ktorú Národná diaľničná spoločnosť, a. s. dňa 06.08.2015 zaslala žalobcovi. Národná diaľničná spoločnosť, a. s. mala preto vedomosť o skutočnosti, že kúpnu zmluvu so žalobcom nebude možné uzavrieť (nakoľko žalobca nepristúpil k zabezpečeniu odstránenia tejto poznámky, ako aj pre zásadný nesúhlas žalobcu s určenou kúpnu cenou), Národná diaľničná spoločnosť, a. s. oprávnené a v súlade so zákonom podala návrh na vyvlastnenie. Cieľ vyvlastnenia preto v tomto prípade celkom zrejme nebolo možné dosiahnuť dohodou.

38.K námietke žalobcu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej moci je nedostačujúce na riadne posúdenie veci uviedol, že námietky vznesené oneskorene v rámci tohto konania, považuje za irelevantné a právne neúčinné. Na územné konanie je nutné aplikovať koncentračnú zásadu, a teda námietky uplatnené žalobcom v tomto konaní sú absolútne neprípustné.

39.K podmienke verejného záujmu vyvlastnenia ďalší účastník uviedol, že táto problematika vyplýva z vydaných a právoplatných územných rozhodnutí Okresného úradu Bratislava, z územného plánu Bratislavského samosprávneho kraja (VÚC), resp. z projektu výstavby diaľnic a rýchlостných ciest schváleného vládou SR a z územného plánu Hlavného mesta SR Bratislava v zmysle zmien a doplnkov. Okrem vyššie uvedeného potvrdil existenciu verejného záujmu pri výstavbe diaľnic a rýchlостných ciest aj Ústavný súd SR vo veci PL. ÚS 19/09, kde sa okrem iného uvádza, že výstavba diaľnic je nepochybne činnosťou vo verejnom záujme. Verejným záujmom pri výstavbe diaľnice je všeobecný,

lokálne väčšinový záujem uskutočnenia stavby diaľnice, ktorým sa uspokojí potreba verejnosti. V tomto prípade bol verejný záujem preukázaný z hľadiska účelu realizácie predmetnej stavby v navrhovanom úseku, ktorá má v čo najväčšej možnej miere odstrániť kritický stav z hľadiska bezpečnosti, ochrany života, zdravia a majetku užívateľov cesty, ako aj prispieť k zlepšeniu technických parametrov cesty využívanej širokou verejnosťou a stavebnými úpravami zabezpečiť prehľadnosť na tomto úseku. Ďalší účastník mal za to, že verejný záujem je v tomto prípade spoľahlivo preukázaný, pričom námietky a úvahy žalobcu, ktorých cieľom je znegovať existenciu verejného záujmu, považoval za účelové, nesprávne a nedôvodné.

40.K tvrdeniu žalobcu, že v súčasnosti sú vydané dve duplicitné územné rozhodnutia ďalší účastník uviedol, že nakoľko v lehote stanovenej ust. § 40 ods. 1 stavebného zákona (t.j. do 11. 10. 2009) nebola zo strany žalobcu podaná riadna žiadosť o stavebné povolenie, rozhodnutie o umiestnení stavby č.j.: SÚ-12361-10/2007/Šin vydané stavebným úradom Mestská časť Bratislava - Ružinov dňa 31.08.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 10. 2007 stratilo platnosť.

41.K námietke žalobcu, že sa s ním údajne nekonalo ako s účastníkom územného konania, hoci sa s ním takto malo konať ďalší účastník uviedol, že všetky dotknuté správne rozhodnutia boli riadne vyvesené a zvesené a žalobcovi ako účastníkovi konania oznámené a doručené. Ďalší účastník nesúhlasil s názorom žalobcu, že nebol v zmysle ust. § 113 ods. 2 stavebného zákona zo strany Okresného úradu Bratislava upovedomený o začatí vyvlastňovacieho konania, preto doporučená zásielka Okresného úradu Bratislava (ktorej obsahom bolo Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015) adresovaná žalobcovi sa vrátila späť okresnému úradu, keďže ju žalobca neprevzal v odbernej lehote. Preto výlučne svojím zavinením sa žalobca pripravil o vedomosť o začatí vyvlastňovacieho konania, o možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania, o možnosť uplatniť námietky (napr. čo sa týka rozsahu vyvlastnenia) spolu s návrhmi a žiadosťami a o možnosť využiť a uplatniť všetky svoje procesné práva na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov.

42.K námietke žalobcu, že zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na riadne posúdenie veci (neprimeranosti náhrady a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia), ďalší účastník uviedol, že vypracovaný znalecký posudok je dostatočným, zákonným a relevantným podkladom pre určenie primeranosti náhrady. Ani Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., ani správnym orgánom neprináleží spochybňovať obsah tohto posudku, keďže úvahy znalca obsiahnuté v znaleckom posudku zodpovedajú zásadám logiky. S poukazom na ust. § 113 ods. 3 stavebného zákona uviedol, že v rámci vyvlastňovacieho konania vedeného proti žalobcovi však žalobca ani včas, ani riadne nepodložil svoje tvrdenia o cene nehnuteľností žiadnym relevantným znaleckým posudkom, a preto správny orgán nemal žiadny dôvod dať vypracovať kontrolný znalecký posudok. Mal za to, že správny orgán rozhodol správne, keď pre nezhodu v otázke výšky náhrady legitímne odkázal žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie bez prerušenia konania na súd, a to v zmysle ust. § 8 ods. 3 zák. č. 129/1996 Z. z..

43.K námietke žalobcu, že vyvlastnenie údajne nespĺňalo podmienku „nevyhnutnej miery“, ďalší účastník uviedol, že žalobca poukázal na stretnutie, ktoré sa konalo niekoľko mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, preto argumentácia údajnými závermi z tohto stretnutia nemá žiadnu právnu relevanciu. Taktiež s poukazom na § 113 ods. 3 stavebného zákona žalobca nepožiadaval riadne a včas o to, aby sa vyvlastnenie rozšírilo aj na zostávajúcu časť pozemku, t.j. nenamietal riadne a včas rozsah vyvlastnenia.

44.V závere vyjadrenia ďalší účastník uviedol, že hoci žalobca vo svojej žalobe zo dňa 24. 06. 2016 namietal len určitý okruh skutočností, kasačná sťažnosť žalobcu obsahuje množstvo námietok, ktoré nie sú predmetom tohto konania a preto ju robia, v kontexte predmetného konania, zmätočnou.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 27.06.2016 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 12670/2016/B624-SV/24809/Hod zo dňa 18.04.2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 07.12.2015 na návrh spoločnosti Národná diaľničná spoločnosť, a.s., podľa ust. § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona a podľa ust. § 46 a 47 správneho poriadku a vo verejnom záujme vyvlastnil - parcelu registra „C“ č. XXXXX/XX, ostatná plocha o celkovej výmere 729 m² a parcelu registra „C“ č. XXXXX/XX, ostatná plocha o výmere 200 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území P., okres K. T., obec K. - m. č. P., vlastníka ERS Holding, spol. s r.o., vo vlastníckom podiele 1/1 z celku.

47. Spolu sa z uvedených parciel vyvlastnili výmery zodpovedajúce vlastníckym podielom spoločnosti ERS Holding, spol. s r.o., a to vo výmere 929 m² ako trvalý záber v hodnote určenej znaleckým posudkom č. 176/2015 vyhotoveným dňa 23.06.2015 spoločnosťou ÚEOS - Komercia, a.s., vo výške 77.246,35 € v prospech spoločnosti Národná diaľničná spoločnosť, a.s., pre účel podľa ust. § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona - pre verejnoprospešnú stavbu - Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz, katastrálne územie Ružinov, pričom ciele a zámery územného plánovania sú preukázané územným rozhodnutím o umiestnení uvedenej stavby vydaným Okresným úradom Bratislava, odborom výstavby a bytovej politiky č. OU-BA-OVBP2-2014/75043/ZAD zo dňa 23.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015.

48. Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

49. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

50. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

51. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

52. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

53. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

54. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/138/16-224 zo dňa 07.06.2017, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, a preto primárne v medziach

kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

55. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

56. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

57. Podľa § 108 ods. 1 stavebného zákona, pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme uvedených v ods. 2, možno vyvlastniť, alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len „vyvlastniť“).

58. Podľa § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre výstavbu a správu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zariadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov.

59. Podľa § 108 ods. 3 veta prvá stavebného zákona verejný záujem na vyvlastnení na účely uvedené v odseku 2 sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní.

60. Podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom. Podľa ods. 2 vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a ten sa dokazuje územným rozhodnutím. Pokiaľ účel, na ktorý sa vyvlastňuje, nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia, skúma sa súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania priamo vo vyvlastňovacom konaní. Podľa ods. 3 vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnom rozsahu. Ak možno účel vyvlastnenia dosiahnuť iba obmedzením práva, nemožno právo odňať v plnom rozsahu. Ak sa vyvlastnením prevádza vlastnícke právo iba k časti pozemku alebo sa obmedzuje iné právo k pozemku alebo stavbe a vlastník alebo iný oprávnený by nemohol využívať zostávajúcu časť pozemku alebo obmedzené právo k pozemku alebo stavbe, prípadne by ich mohol užívať len s neprímeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť, pokiaľ o to vlastník alebo iný oprávnený požiada.

61. Podľa § 111 ods. 1 stavebného zákona vyvlastnenie sa uskutočňuje za náhradu. Podľa ods. 2 ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom. Na účely tohto zákona sa za trhovú cenu nehnuteľnosti považuje cena rovnakej alebo porovnateľnej nehnuteľnosti v tom istom čase, v tom istom mieste a v porovnateľnej kvalite.

62. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 129/1996 Z.z. ak stavebník diaľnice nezískal diaľničný stavebný pozemok a stavbu na ňom, dohodou alebo iným spôsobom, vyvlastní sa na jeho návrh. Na vyvlastnenie sa použijú všeobecné predpisy o vyvlastnení, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ods. 2 správny orgán v konaní o vyvlastnenie diaľničného stavebného pozemku zisťuje, či je preukázaný verejný záujem na vyvlastnení a či sú splnené podmienky vyvlastnenia, a rozhoduje o náhrade za vyvlastňované pozemky, ktoré tvoria diaľničný stavebný pozemok, vrátane stavieb na nich. Podľa ods. 3 ak v konaní nedôjde medzi účastníkmi k dohode o náhrade za vyvlastnenie, správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd.

Stavebník diaľnice je povinný určenú náhradu za vyvlastnenie vyplatiť vyvlastnenému do 21 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení stavebníkov.

63.Podľa § 112 ods. 1, 2, 3 a 4 stavebného zákona vyvlastňovacie konanie vykonáva stavebný úrad. Vyvlastňovacie konanie sa začína na návrh orgánu štátnej správy, právnickej alebo fyzickej osoby, ktorá má predmet vyvlastnenia využiť na účel, na ktorý sa vyvlastňuje. Pokiaľ je navrhovateľom orgán príslušný na vyvlastňovacie konanie, ustanoví odvolací orgán, ktorý iný stavebný úrad v jeho pôsobnosti vykoná konanie a vydá rozhodnutie o vyvlastnení. Návrh na vyvlastnenie obsahuje označenie účastníkov konania, označenie vyvlastňovaného pozemku alebo stavby, navrhovaný rozsah a odôvodnenie požiadavky s uvedením účelu, na ktorý sa vyvlastnenie navrhuje, návrh náhrady a dôkaz o tom, že pokus o získanie práva k pozemku alebo k stavbe dohodou bol bezvýsledný. Podrobnosti o obsahu návrhu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis (§ 143 písm. c/). Bezvýslednosť dohody sa preukazuje doručenkou zaslanej písomnej výzvy na uzavretie dohody obsahujúcou požiadavku žiadateľa, dôvody požadovaného prevodu práva alebo vzniku vecného bremena, návrh odplaty najmenej vo výške ceny určenej podľa § 111 ods. 2 a upozornenie, že ak na výzvu vlastník pozemku alebo stavby neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta.

64.Podľa § 113 ods. 1 a 3 stavebného zákona na prerokovanie návrhu na vyvlastnenie nariadi stavebný úrad ústne pojednávanie. Námietky proti vyvlastneniu musia účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní. Na námietky uplatnené neskoršie a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník uplatniť v územnom konaní podľa tohto zákona, sa neprihliada. Na túto skutočnosť sa musia účastníci konania výslovne upozorniť.

65.Podľa § 114 ods. 1 a 2 stavebného zákona na základe výsledkov vyvlastňovacieho konania vydá stavebný úrad rozhodnutie o vyvlastnení. Rozhodnutie o vyvlastnení okrem náležitostí ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 71/1967 Zb.) určuje najmä a) predmet, rozsah a účel vyvlastnenia, b) náhradu za vyvlastnenie a spôsob jej úhrady, c) lehotu, do ktorej sa musí začať s užívaním pozemku a stavby na účel, na ktorý sa vyvlastnili, d) podmienky na podanie žiadosti o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení.

66.Podľa § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

67.Podľa § 3 ods. 1 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. (ďalej len „správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

68.Podľa § 25 ods. 2 správneho poriadku ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne orgánu známa, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

69.Podľa § 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

70.Podľa § 34 ods. 1 a 2 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými

možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

71.Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

72.Podľa § 47 ods. 1 a 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

73.Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyvlastnenie predstavuje najzávažnejší zásah do vlastníckeho práva, preto je považované za krajné opatrenie. Ústavné predpoklady vyvlastnenia, ktoré musia byť v každom jednotlivom prípade nepochybne zistené a dané, vyplývajú priamo z čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ako aj z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. Vyvlastňovacie konanie a následné rozhodnutie o vyvlastnení musí byť v súlade nielen s Ústavou Slovenskej republiky, ale musí rešpektovať aj podmienky obsiahnuté v stavebnom zákone a v zákone č. 129/1996 Z.z., ktoré sú aplikovateľné v danej veci. Najširšiu úpravu vyvlastnenia upravuje stavebný zákon, ktorý okrem toho, že v § 108 ods. 2 vymedzuje účely, na ktoré možno vyvlastniť alebo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam obmedziť, upravuje aj základné predpoklady na vyvlastnenie a určuje špeciálny procesný postup, podľa ktorého sa postupuje v každom vyvlastňovacom konaní.

74.Kasačný súd, po oboznámení sa so sťažnostnými bodmi kasačnej sťažnosti žalobcu zistil, že predmetom námietok žalobcu sú jednak skutočnosti, týkajúce sa 1/ postupu orgánov verejnej správy v územnom konaní a rozhodnutia o umiestnení stavby „Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz“ č. OU-BA-OVBP2-2014/75043/ZAD zo dňa 23.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015 a 2/ postupu orgánov verejnej správy vo vyvlastňovacom konaní a rozhodnutia o vyvlastnení č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 07.12.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2016.

75.V rámci námietok žalobcu, týkajúcich sa postupu orgánov verejnej správy v územnom konaní žalobca namietal predovšetkým záver krajského súdu, že mu neprislúchalo posudzovať zákonnosť Územného rozhodnutia R7 a že predmetné územné rozhodnutie žalobca nenapadol samostatnou žalobou v zákonnej lehote v zmysle § 181 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že Územné rozhodnutie R7 mu nikdy nebolo doručované, nebol účastníkom tohto územného konania, čím sa nerozhodovalo o jeho právach a preto nemohol podať samostatnú žalobu o preskúmanie Územného rozhodnutia R7 resp. nemohol dať svoje námietky v rámci územného konania. Žalobca opakovane poukazoval na konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod spis. zn. 1S/146/2016, v ktorom žiadal krajský súd v súlade s § 250b ods. 2 OSP (v súčasnosti § 179 SSP „Správna žaloba opomenutého účastníka“) o uloženie povinnosti správnomu orgánu doručiť žalobcovi Územné rozhodnutie R7 potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 27909/2014/B625-SV/77360/Gal zo dňa 17.12.2014.

76.Najvyšší súd po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia vydaného v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/146/2016 zistil, že žalobou, doručenou Krajskému súde v Bratislave dňa 30.06.2016, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 27909/2014/B625-SV/77360/Gal zo dňa 17.12.2014 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky, č. OU-BA-OVBP2-2014/75043/ZAD zo dňa 23.10.2014. Súčasťou podanej správnej žaloby bola žiadosť žalobcu, ako opomenutého účastníka administratívneho konania, o uloženie povinnosti orgánu verejnej správy doručiť žalobcovi rozhodnutie prvostupňového orgánu a odložiť jeho vykonateľnosť.

77.Uznesením č.k. 1S/146/2016-140 zo dňa 11.01.2018 krajský súd podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP

žalobu ako oneskorenú odmietol. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, ako prvoinštančný správny orgán, doručil oznámenie o začatí územného konania o umiestnení líniovej stavby a územné rozhodnutie č. OU-BA-OVBP-204/75043/ZAD zo dňa 23.10.2014 o umiestnení stavby „Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz“ formou verejnej vyhlášky. Rovnako postupoval aj žalovaný pri oznámení územného rozhodnutia č. 27909/2014/B-625-SV/77360/Gal zo dňa 17.12.2014. Uvedený postup konajúcich orgánov verejnej správy považoval krajský súd za zákonný a správny. S ohľadom na zákonom zakotvený režim doručovania územných rozhodnutí o umiestnení líniových stavieb, povinné náležitosti jednotlivých písomností a rozhodnutí správnych orgánov, ako aj na zásadu vigilantius iura scripta sunt, bol žalobca považovaný za účastníka konania, ktorý si však mal sám „strážiť“ svoje práva a právom chránené záujmy a primerane tomu prispôbiť svoju procesnú aktivitu v súvislosti s namietaným územným konaním. Skutočnosť, že žalobca svoje práva účastníka územného konania nevyužil, nemožno pripísať pochybeniu konajúcich orgánov verejnej správy. Zo zistení krajského súdu z administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný aj prvoinštančný správny orgán postupovali pri oznamovaní napadnutých rozhodnutí v súlade so zákonom, a preto nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu o tom, že mu nebolo doručené rozhodnutie orgánu verejnej správy, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať. Na základe vyššie uvedeného dospel krajský súd k záveru, že žalobcovi nie je v konaní pred správnym súdom možné priznať postavenie opomenutého účastníka administratívneho konania tak, ako to upravuje § 179 SSP, so všetkými, tomuto postaveniu prináležiacimi oprávneniami. Následne skúmal krajský súd splnenie procesných podmienok konania, konkrétne podmienky včasnosti podania správnej žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP. Krajský súd uviedol, že verejná vyhláška bola vyvesená dňa 17.12.2014, zvesená dňa 02.01.2015, ktorý je aj dňom oznámenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi. Lehota na podanie správnej žaloby proti tomuto rozhodnutiu plynula do 02.03.2015. Správna žaloba v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/146/2016 však bola doručená krajskému súdu až dňa 30.06.2016, tzn. po márnom uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.02.2018.

78. Žalobca podal proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 10Sžk/18/2018 zo dňa 10.12.2018 zamietol podľa § 461 SSP ako nedôvodnú, stotožniac sa s právnymi závermi krajského súdu.

79. Na základe uvedených skutočností a s poukazom na ust. § 113 ods. 3 stavebného zákona, v zmysle ktorého sa na námietky, ktoré mohol žalobca ako účastník územného konania uplatniť v územnom konaní sa vo vyvlastňovacom konaní neprihliada, vyhodnotil kasačný súd všetky námietky žalobcu, týkajúce sa postupu orgánov verejnej správy v územnom konaní a nezákonnosti územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz“, uplatnené žalobcom vo vyvlastňovacom konaní, za právne irelevantné.

80. V rámci námietok žalobcu, týkajúcich sa postupu orgánov verejnej správy vo vyvlastňovacom konaní (nepreukázanie nemožnosti dosiahnuť dohody s navrhovateľom vyvlastnenia ako zákonnej podmienky vyvlastnenia, nepreukázanie existencie verejného záujmu na vyvlastnení, nedostatočné odôvodnenie existencie verejného orgánu zo strany správnych orgánov, nedoručenie oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadení ústneho pojednávania, neprimeranosť náhrady za vyvlastňované pozemky, nedostatočné odôvodnenie výšky náhrady, vyvlastnenie nespĺňalo podmienku „nevyhnutnej miery“) žalobca namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konaní ako aj pri rozhodovaní (skúmaní žalobných námietok) porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

81. V prvom rade považuje kasačný súd za potrebné zaoberať sa námietkou žalobcu, týkajúcou sa odňatia možnosti žalobcovi konať pred správnym orgánom a aktívne uplatňovať svoje procesné práva z dôvodu riadneho nedoručenia Oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015.

82. K uvedenej námietke kasačný súd uvádza, že právna úprava doručovania písomností správnym

orgánom účastníkom správneho konania ustanovená v právnej norme § 24 správneho poriadku je všeobecnou právnou úpravou a preto aplikácia tejto právnej normy prichádza do úvahy vtedy, ak nie je v zákone ustanovené inak. Právna úprava doručovania písomností správnym orgánom účastníkom správneho konania ustanovená v § 25 správneho poriadku je špeciálnou právnou úpravou, v zmysle ktorej sa posudzuje doručovanie písomností určených do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám, a preto aplikácia tejto právnej normy má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou ustanovenou v § 24 v prípadoch, v ktorých sa doručovanie písomností týka právnických osôb (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/65/2008 z 18. novembra 2008).

83. Vzhľadom k tomu, že v danej veci je žalobca právnickou osobou, bolo potrebné pri doručovaní písomností postupovať v zmysle špeciálnej právnej úpravy ustanovenej v § 25 správneho poriadku, ktorý v ods. 2 upravuje podmienky náhradného doručenia, tzv. fikcie pre prípad, že doručovanú zásielku sa nepodarí doručiť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri, prípadne na adresu, ktorá je správnemu orgánu známa z jeho činnosti a iná adresa právnickej osoby nie je správnemu orgánu známa a doručovaná zásielka sa vráti správnemu orgánu ako nedoručená. V prípade doručovania zásielok právnickým osobám správny poriadok nevyžaduje pre použitie fikcie doručenia splnenie podmienok ustanovených v § 24 ods. 2 správneho poriadku, konkrétne zdržiavanie sa v mieste doručovania, opätovné doručovanie zásielky v doručovateľom určený deň a hodinu a upovedomenie adresáta o uložení písomnosti na pošte. Tieto podmienky, s poukazom na ustanovenie § 25 správneho poriadku, sa výlučne vzťahujú iba na fyzické osoby - nepodnikateľov.

84. Z obsahu administratívneho spisu má najvyšší súd preukázané, že zásielka obsahujúca Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania č. OU-BA-OVBP2-2015/81354/GRJ zo dňa 14.10.2015 bola doručovaná na adresu sídla žalobcu zapísaného v obchodnom registri Malé Pálenisko 11, Bratislava a vrátila sa správnemu orgánu dňa 09.11.2015 z dôvodu jej neprevzatia žalobcom v odbernej dobe. S poukazom na ust. § 25 ods. 2 správneho poriadku považuje najvyšší súd uvedenú námietku za nedôvodnú. Skutočnosť, že žalobca neprevzatím zásielky nevyužil právo účastníka vyvlastňovacieho konania zúčastniť sa ústneho pojednávania a uplatniť námietky proti vyvlastneniu v zákonom stanovenej lehote nemožno pripísať pochybeniu konajúcich orgánov verejnej správy.

85. Najvyšší súd opakovane poukazuje na ust. § 113 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorého námietky proti vyvlastneniu musia účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní. Na námietky uplatnené neskoršie a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník uplatniť v inom konaní, napr. v územnom konaní, sa neprihliada. Na túto skutočnosť sa musia účastníci konania výslovne upozorniť.

86. Koncentračná zásada, ktorá sa uplatňuje vo vyvlastňovacom konaní predpokladá, že účastníci svoje námietky proti vyvlastneniu musia predniesť v určitom procesnom štádiu. Týka sa to jednak námietok skutkových (faktických), ako aj právnych. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že námietky, ktoré neboli uplatnené včas v prvostupňovom konaní, nie je možné uplatniť ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Odvolacie konanie je totiž tiež obmedzené koncentračnou zásadou, okrem situácie, že by išlo o dôsledok znemožnenia riadneho vznesenia námietok postupom stavebného úradu. Táto situácia však v preskúvanom prípade nenastala.

87. Námietku žalobcu, týkajúcu sa nesplnenia základnej podmienky na podanie návrhu na vyvlastnenie, t.j. preukázania bezvýslednosti pokusu o dohodu, považoval krajský súd za nedôvodnú, pretože z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ vyvlastnenia pred podaním návrhu na vyvlastnenie zaslal žalobcovi pokus o dosiahnutie dohody v zmysle § 112 ods. 4 stavebného zákona (výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 05.08.2015). Vzhľadom k tomu, že žalobca výzvu neakceptoval a k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy v priebehu celého vyvlastňovacieho konania nedošlo, krajský súd súhlasil so žalovaným, že v danej veci boli splnené podmienky na postup podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona.

88. Podľa Najvyššieho súdu je v konaní preukázané, že pokus o dosiahnutie dohody so žalobcom bol

uskutočnený na základe výzvy na uzatvorenie kúpnej zmluvy č. 10397/131627/30201/2015 zo dňa 05.08.2015 („R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz, katastrálne územie P. - výzva na odstránenie poznámky z listu vlastníctva - ponuka na uzatvorenie kúpnej zmluvy ") spolu s výzvou na odstránenie ťarchy z listu vlastníctva č. XXXX, bez ktorej nemôže dôjsť k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy s navrhovateľom vyvlastnenia. Nakoľko žalobca uvedenú výzvu neakceptoval a k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy v priebehu celého vyvlastňovacieho konania nedošlo, boli splnené podmienky na postup podľa § 110 ods. 1 stavebného zákona.

89. Žalobca výzvu Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. na uzatvorenie kúpnej zmluvy neakceptoval uviedol, že z dôvodu existencie záložného práva na vyvlastňovaných pozemkoch nemohol návrh kúpnej zmluvy akceptovať. Žalobca výzvu Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. síce neakceptoval, ale na ňu reagoval vyjadreniami zo dňa 14.08.2015 a 28.09.2015, pretože mal záujem dohodnúť sa s navrhovateľom vyvlastnenia, vyzýval Národnú diaľničnú spoločnosť, a. s. na osobné stretnutie za účelom dosiahnutia vzájomnej dohody a nájdenia spravodlivého a zmierlivého vysporiadania vzájomných vzťahov.

90. Národná diaľničná spoločnosť, a. s. zaslala žalobcovi dňa 06.08.2015 ponuku na uzavretie kúpnej zmluvy spolu s výzvou na odstránenie poznámky z listu vlastníctva. Pretože nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli v čase zaslania ponuky na uzavretie kúpnej zmluvy zaťažené ťarchou - poznámkou evidovanou v časti B listu vlastníctva č. 8657, ktorá sa týkala výkonu záložného práva k vyvlastňovaným nehnuteľnostiam, Národná diaľničná spoločnosť, a. s. správne vyzvala žalobcu, aby zabezpečil odstránenie tejto poznámky z listu vlastníctva, pričom výslovne upozornila žalobcu, že až po odstránení tejto zákonnej prekážky, obmedzujúcej nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami, bude možné uzatvoriť príslušnú kúpnu zmluvu. Vyššie uvedená výzva a požiadavka Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., nebola žalobcom akceptovaná, pretože žalobca nepristúpil k zabezpečeniu odstránenia tejto poznámky, čím došlo k zmareniu možnosti uzavretia dohody medzi Národnou diaľničnou spoločnosťou, a. s. a žalobcom. Na podklade uvedeného stavu veci preto najvyšší súd dospel k záveru, že Národná diaľničná spoločnosť, a. s. oprávnene a v súlade so zákonom podala návrh na vyvlastnenie. Cieľ vyvlastnenia preto v tomto prípade celkom zrejme nebolo možné dosiahnuť dohodou.

91. Na realizácii verejnoprospešnej stavby Rýchlostná cesta R7 Bratislava Ketelec - Bratislava Prievoz bol podľa kasačného súdu preukázaný verejný záujem, čo vyplýva aj z územného rozhodnutia vydaného Okresným úradom Bratislava č. OU-BA-OVBP2-2014/75043/ZAD z 23. októbra 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02. januára 2015 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy č. 27909/2014/B625-SV/77360/Gal zo 17. decembra 2014 a územným plánom VÚC Bratislava (§ 8 zákona č. 129/1996 Z. z. a § 17a zákona č. 135/1961 Zb.). Stavba Rýchlostnej cesty R7 je v súlade s koncepciou územného rozvoja Slovenska a koncepciou rozvoja cestnej a diaľničnej siete Slovenskej republiky, ako aj so základnými strategickými dokumentmi v cestnej doprave. Rýchlostná cesta R7 je zadaná ako verejnoprospešná stavba a v záväznej časti územného plánu hlavného mesta Bratislava je zaradená do zoznamu verejnoprospešných stavieb a stavieb vo verejnom záujme. Stavba Rýchlostnej cesty R7 bola definovaná uznesením vlády Slovenskej republiky č. 523 z júna 2003. Podľa koncepcie územného rozvoja Slovenska je súčasťou základnej siete diaľnic a rýchlostných ciest v koridore Bratislava - Dunajská Streda - Nové Zámky - Veľký Krtíš - Lučenec. Zároveň je súčasťou medzinárodného európskeho ťahu E 575 Bratislava - Győr.

92. Najvyšší súd v tejto veci dospel k záveru, že obsahom napadnutých rozhodnutí je i správna úvaha týkajúca sa zisťovania i preukázania verejného záujmu na vyvlastnení Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný správny orgán dôvodil verejný záujem nielen existenciou príslušného rozhodnutia o umiestnení stavby, ale poukázal i na skutočnosť, že účelom realizácie predmetnej stavby v navrhovanom úseku je v čo najväčšej možnej miere odstrániť kritický stav z hľadiska bezpečnosti, ochrany života, zdravia a majetku užívateľov cesty, ako aj prispieť z hľadiska technických parametrov cesty využívanej širokou verejnosťou a stavebnými úpravami zabezpečiť prehľadnosť na tomto úseku.

93. Všeobecný záujem na uskutočnení predmetnej stavby je podľa názoru kasačného súdu v prospech rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý je v zjavnom nepomere s individuálnym záujmom vlastníka stavbou dotknutej nehnuteľnosti.

94. Námietku týkajúcu sa primeranosti náhrady za vyvlastňovaný pozemok považuje najvyšší súd zhodne za nedôvodnú. V súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia výšky náhrady za predmet vyvlastnenia zdôrazňuje, že právne predpisy neumožňujú správny orgán vo vyvlastňovacom konaní revidovať zákonnosť a správnosť znaleckého posudku, pričom navyše tento nebol žiadnym iným dôkazom v konaní spochybnený. Správny orgán preto mohol iba akceptovať závery znaleckého posudku a primeranú náhradu určiť na základe týchto záverov.

95. Krajský súd zároveň správne poukázal na § 8 ods. 3 zák. č. 129/1996 Z.z., v zmysle ktorého správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom a s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd, čo aj správny orgán urobil, preto kasačný súd považuje uvedený postup za zákonný.

96. Primeranú náhradu za vyvlastňované pozemky správny orgán určil na základe znaleckého posudku vyhotoveného na objednávku Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., v ktorom všeobecná hodnota pozemkov vo vlastníctve žalobcu bola určená v sume 83,15 € za 1 m². Pretože žalobca nesúhlasil s obsahom predmetného znaleckého posudku v listoch zo dňa 14.08.2015 a 28.09.2015, adresovaných Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., namietal určenú všeobecnú hodnotu nehnuteľností, navrhovateľ vyvlastnenia však na výzvu žalobcu nereagoval. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení ohľadne podhodnotenia všeobecnej hodnoty pozemkov v jeho vlastníctve predložil krajskému súdu znalecký posudok č. 48/2015 zo dňa 28.09.2015, v ktorom znalec Ing. U. určil hodnotu pozemkov nachádzajúcich sa vo vzdialenosti 500 m od vyvlastňovaných pozemkov v sume 181,54 € za 1 m². O skutočnosti ako sa pohybujú ceny pozemkov v danej lokalite žalobca predložil krajskému súdu v rámci žaloby aj na pojednávaní dňa 07.06.2017 dôkazy a znalecký posudok č. 48/2015.

97. Prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď náhradu za vyvlastnenie určil v súlade s § 111 ods. 2 stavebného zákona podľa znaleckého posudku. Pokiaľ žalobca nesúhlasil s takto stanovenou výškou náhrady, správny orgán v súlade s § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá v znení neskorších predpisov odkáže vyvlastneného na súd (civilný súd) bez prerušenia konania. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/150/2009 zo dňa 18.05.2010 Okresný úrad Bratislava a ani žalovaný neboli oprávnení skúmať cenu za vyvlastňovanú nehnuteľnosť uvedenú v znaleckom posudku ÚEOS -Komercia, a.s., keďže zákonodarca pre výšku náhrady upravil špecifický druh „revízneho postupu“ - žalobu, kde pasívne legitimovaným by bol navrhovateľ vyvlastnenia Národná diaľničná spoločnosť, a. s., a ktorá musí byť podaná v jednoročnej prekluzívnej lehote.

98. Z predloženého spisového materiálu nevyplýva, že by sa žalobca obrátil s výškou náhrady, resp. s požiadavkou o vyššiu náhradu za vyvlastnený pozemok na civilný súd.

99. Najvyšší súd ďalej konštatuje, že kasačný sťažovateľ v žalobe, ale až v rámci vyjadrenia pred krajským súdom na pojednávaní konanom dňa 07.06.2017 namietal, že žalovaný počas konania o vyvlastnení nepreukázal všetky predpoklady pre platnosť vyvlastnenia, pretože vyvlastnenie v danom prípade nespĺňalo ani podmienku „v nevyhnutnej miere“. Poukázal a upriamil pozornosť krajského súdu na skutočnosť, že dňa 26.07.2017 došlo k spoločnému stretnutiu navrhovateľa vyvlastnenia so žalobcom, na ktorom sám projektant navrhol riešenie tak aby bol upravený projekt, ktorý nezasahuje do pozemkov žalobcu. S uvedenou námietkou sa podľa žalobcu krajský súd vôbec nevysporiadal.

100. Z obsahu preskúmaných rozhodnutí vyplýva, že v súlade s § 110 ods. 3 stavebného zákona bol v konkrétnom prípade správnymi orgánmi nevyhnutný rozsah vyvlastnenia vyhodnotený jednak z hľadiska rozsahu záberu pozemku potrebného na uskutočnenie účelu, na ktorý sa vyvlastňuje, ako aj z hľadiska

intenzity zásahu.

101.K námietke žalobcu, že vyvlastnenie údajne nespĺňalo podmienku „nevyhnutnej miery“, je potrebné uviesť, že žalobca poukázal na závery stretnutia, ktoré sa konalo s ďalším účastníkom až o niekoľko mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, preto argumentácia údajnými závermi z tohto stretnutia nemá žiadnu právnu relevanciu. Taktiež s poukazom na § 113 ods. 3 stavebného zákona žalobca nepožiadaval riadne a včas o to, aby sa vyvlastnenie rozšírilo aj na zostávajúcu časť pozemku, t.j. nenamietal riadne a včas rozsah vyvlastnenia, súd preto na uvedenú kasačnú námietku nemohol prihliadnuť.

102.S poukazom na uvedené, Najvyšší súd SR pomerom hlasov 3:0, kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa §461 SSP, zamietol.

103.Účastníkom kasačného konania náhradu trov kasačného konania najvyšší súd nepriznal, keďže žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný, a žalovanému možno priznať trovy v kasačnom konaní len ak to možno spravodlivo požadovať (§467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP), čo vzhľadom na druh tohto konania, ktorým je vyvlastnenie majetku, podľa súdu nenastalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.